

en Bevilling paa 30,000 Kr. til Indkøb af 3-aarige danske Heste — den Vej, ad hvilken man efter alle sagkyndiges Mening bedst kunde op hjælpe Hesteavlens. Det ærede Finansudvalg mente ikke, det var rigtigt at optage disse 30,000 Kr., der ganske vist kun var et Forskud, og jeg udtalte den Gang her i Tinget, hvad jeg gentager nu, det kommer nok, men det kommer først, naar der kommer saa mange Heste, at Beboerne tale med deres Rigsdagsmænd og sige: Ville I nu sørge for, at Krigsministeriet kommer til at købe vore Heste! Og jeg vil slutte med at sige, at mit Ønske er, at vi saa snart som muligt kunne komme til at remontere med danske Heste. Jeg udtaler min Paaskønnelse af, at der er foreslaaet bevilget en Dampbaad til Middegrundsfortet, og jeg kan under disse Forhold slaa mig til Taals med, at man har udsat Anskaffelsen af Travailer. Jeg glæder mig over, at Udvalget paa en vis Måde har vist sin Samstemning over for Sangens Indførelse i Hæren ved at foreslaa Bevillingen til en Sangbog, men jeg vil dog tilføje, at jeg tvivler noget paa, at man vil faa den rette Gavn af Sangbogen, saa længe man kun arbejder for Sangen ad Frivillighedens Vej, og der ikke sørges for Sanglærere; men vi faa jo se, naar blot Interessen for Sagen i Almindelighed er til Stede her i Tinget, tvivler jeg heller ikke paa, at man, hvis det viser sig nødvendigt, ad Aare vil gaa noget videre. Jeg skal udtale, at jeg havde skønnet, at Prisstigningen paa Raamaterialier gjorde det nødvendigt at faa en Forøgelse af 20,000 Kr. til Laboratorieudgifter. Udvalget mener, at 10,000 Kr. er nok. Jeg indrømmer, at paa dette Omraade er der maaske i Udvalget større Sagkundskab, end jeg selv har. I øvrigt er det jo et Spørgsmaal, som først Fremtiden endelig kan afgøre, og jeg skal udtale det Haab, at det maa vise sig, at Udvalget har skønnet rigtigt.

Der er kun et Punkt, hvor jeg har nogen Bekymring paa mit ordinære Budget, og det er med Hensyn til de større Vedligeholdelsesarbejder paa M. a. C., som ogsaa Ordføreren for Mindretallet fremhævede. Jeg søgte i Fjor 6,000 Kr. til Broer i Befæstningen og udtalte dengang, at jeg troede, man var for kneben med Bevillingen paa Budgettet til større Vedligeholdelsesarbejder. Jeg fremsatte endda den Bemærkning, at derved kunde Krigsministeriet komme i den ubehagelige Situation, paa forventet Tillægsbevilling at maatte udføre et Arbejde, som man havde nægtet paa Finansloven. Jeg tænkte sandelig ikke

dengang paa, at det skulde slaa til allerede i Aar, men jeg fik i forrige Maaned en Meddelelse om, at en af disse Broer var i en saadan Tilstand, at dens Reparation var paatrængende nødvendig. Jeg kan selvfølgelig ikke overtage Ansvaret for, at der maaske sker Ulykkestilfælde, og jeg havde derfor intet andet at gøre end at sige, at saa maatte Broen istandsættes. Men Pengene, som vare bevilgede til Vedligeholdelsesarbejder, vare opbrugte, saa jeg maatte søge dem paa forventet Tillægsbevilling. Nu udtalte ganske vist den ærede Ordfører: Ja, Fæstningen maa sørge for sig selv — jeg tror, det var det Udtryk, han brugte. Dette er da i hvert Tilfælde noget nyt. Det er ikke tidligere blevet udtalt saaledes her. Ja, jeg skal endda minde om, at det ikke er længere siden end i Fjor, at der blev bevilget 1200 Kr. netop til Fæstningen, til en Hovedreparation af Kogeapparater paa Garderhøjfortet, saa jeg kunde ikke vente, at der over for Broerne skulde gøres en anden Betragtning gældende. Jeg haaber derfor, at man vil give mig ikke blot de 4,500 Kr. paa Tillægsbevillingen, men at man ogsaa ved tredje Behandling vil give mig yderligere de 3,500 Kr. til andre Broer, ligesom jeg meget indtrængende vil anbefale, i Samklang med den ærede Ordfører for Mindretallet, at man bevilger mig de 5000 Kr. til Forbedring af Kloakforholdene ved Forterne, da jo netop et lignende Forhold kan komme til at foreligge der. Naar en skønne Dag Lægeautoriteterne sige: Det er nødvendigt, af Hensyn til Mandskabets Sundhed, at disse Kloakker blive gjort i Stand, ja, saa staar jeg igen i en ubehagelig Stilling. Det er bleven nægtet af Tinget, men Forholdene gøre det nødvendigt, at det sker straks. Jeg skal derfor tillade mig om disse to Bevillinger, der jo ere de eneste Punkter paa det ordinære Budget, hvor jeg har noget væsentligt at bemærke, at udtale, at jeg haaber, at man vil komme mig i Møde ved tredje Behandling.

Inden jeg gaar over til det ekstraordinære Budget, maa det være mig tilladt at rette en Misforstaaelse. Den ærede Ordfører udtalte — og det er ganske rigtigt — at vi nu med Ammunitionsbevillingen til Geværerne ere naaede saa vidt, at vi foreløbig kunne standse. Jeg forstaar ham saaledes, at han tillige mente, at jeg havde sagt, at vi med Geværerne ogsaa vare naaede saa vidt, men det tror jeg ikke, jeg har udtalt. Jeg mener at have udtalt, at vi med Geværbeholdningen ere komne